Najnowsze modele jesienno-zimowe z WŁÓCZEK P.D.M.

Nr. 2. Październik, 1936

Do naszych Szanownych Czytelniczek!

Aby dopomóc Szanownym Paniom, kupującym nasze włóczki P.D.M., w wyszukiwaniu najnowszych modeli sweterków, pulowerków, kostiumów wełnianych etc. etc., postanowiliśmy wydawać w okresie sezonowym specjalny miesięcznik, wychodzący 1-go każdego miesiąca.

W miesięcznikach naszych prezentujemy Szan. Paniom tylko najnowsze modele, które sprowadzamy każdorazowo wprost z Paryża i Wiednia. Przy modelach tych wskazujemy gatunki, z jakich mogą być wykonane, ułatwiając Szan. Paniom w ten sposób także dobieranie odpowiedniej wełny. Są to dwa główne cele, które pragniemy osiągnąć przez nasze miesięczniki.

Poza tym pragniemy jeszcze, aby wydawnictwo nasze docierało do najszerszych warstw społeczeństwa i wzbudzało wszędzie zamiłowanie do robót ręcznych. Dlatego właśnie postanowiliśmy rozsyłać je zupełnie bezpłatnie.

Żurnale nasze można otrzymać bezpłatnie we wszystkich sklepach, prowadzących nasze wełny i włóczki P.D.M. Na życzenie wysyłamy pocztą.

Prosimy Szanowne Czytelniczki o łaskawe otwarte i szczere wypowiedzenie się co do celowości tego pisma oraz o łaskawe komunikowanie nam swych cennych uwag i wskazówek, które postaramy się uwzględnić w miarę możności w dalszych numerach.

Korespondencję prosimy kierować na adres:
„Union Textile", Sp. Akc., Łódź, Piotrkowska 171.

Z poważaniem
UNION TEXTILE S. A.

Objaśnienia ogólne

Wszystkie modele należy wykonywać według załączonych wykroi. Cyfry oznaczają centymetry. Należy wyciąć z papieru formę naturalnej wielkości, dopasować do figury. Zrobić próbkę ze wskazanej wełny ściegiem podanym w opisie modelu na takich drutach (lub szydełkiem), jakimi ma być wykonana robota. Zanotować z ilu oczek wykonana próbka. Zmierzyć długość próbki centymetrem i zmierzyć szerokość wykroju. Obliczyć ile razy długość próbki mieści się w szerokości wykroju. Dowiemy się w ten sposób ile oczek należy narzucić na początku roboty. Np. jeżeli mamy próbkę z 15 oczek, długości 5 cm, to na robotę szerokości 20 cm potrzeba narzucić 60 oczek.

Fason nadajemy ujmowaniem i dodawaniem oczek na brzegach roboty. Co pewien czas przykładamy robotę do wykroju dla skontrolowania fasonu. Na wycięcie dzielimy robotę na dwie części. Po zrobieniu wszystkich części należy je wyciągnąć według fasonu papierowego i napiąć szpilkami nierdzewiejącymi. Przykryć mokrym płótnem. Zdjąć płótno jak wszystko dobrze wyschnie. Zeszyć po lewej stronie szwy ściegiem okrętkowym.

Wytłumaczenia skróceń.

ocz.	— oczko	narz.	— narzucić
brzeg.	— brzegowe	poprz.	— poprzedni
pr.	— prawe	sł.	— słupek
lew.	— lewe	psł.	— półsłupek

Krzyżyki X są znakami powtarzania, część wzoru zawartą między krzyżykami należy powtarzać aż do wyczerpania oczek na drucie.

Nr. 1. Sweter z karczkiem widoczny na okładce.

Na wykonanie swetra potrzeba 40 — 45 dk wełny „Tamara“ i druty Nr. 3. Sweter składa się z 6-ciu części: przód, plecy, karczek, 2 rękawy i pasek. Przód, plecy i część rękawów, które po odwróceniu tworzą mankiety, wykonane ściegiem Nr. 1. Karczek, rękawy i pasek ściegiem Nr. 2. Wszystkie części zaczynamy robić od dołu. Klapki przy karczku wykonane osobno i przyszyte.

Opis ściegu Nr. 1.

1 rząd: × 2 lew., 1 pr., 2 lew., 1 pr., × (lewa strona roboty).

2 rząd: × 2 pr., 1 lew., 2 pr., 1 lew. ×.

3 rząd: × 2 lew., 1 pr., 2 lew., 1 pr. ×.

4 rząd: × 2 lew, 1 oczko przełożyć bez przerobienia na pr. drut ×.

5 rząd: × 2 pr., 1 oczko przełożyć jak w rzędzie 4-tym ×.

6 rząd: × 2 lew., 1 przełożyć ×.

7 rząd: jak rząd pierwszy.

Opis ściegu Nr. 2.

1 rząd: × 2 pr., 2 lew., 2 pr., 2 lew. ×.

2 rząd: cały na lewo.

3 rząd: jak rząd pierwszy.

Nr. 2. Komplet wełniany.

Materjał: 85 — 95 dk wełny „Italana“. Druty Nr. 2½. Całość składa się ze swetra i spódnicy.

Sweter składa się z 7-miu części: przód, tył, 2 rękawy, 2 części przodu karczka, tył karczka i kołnierzyk.

Spódnica składa się z 2 części: przodu i tyłu.

Całość wykonana wzorem podanym w opisie. Brzeg karczka obrobiony półsłupkami szydełkiem. Trzeba pamiętać, żeby na prawej stronie przodu karczka wyrobić 2 dziurki.

Spódniczka zupełnie gładka wykonana tym samym ściegiem. Składa się z dwóch jednakowych części złączonych na bokach. Zaczynamy obie części od dołu, szerokości około 55 cm. Przerabiamy równo 25 cm. bez zwężania, a następnie zwężamy stopniowo do obwodu w biodrach i dalej do obwodu w pasie.

Opis wzoru.

1 rząd: × 3 lew., 1 pr. ×.

2 rząd: tak jak się widzi, pr. na pr., lewe na lewo, w ten sposób robimy wszystkie rzędy parzyste.

3 rząd: jak rząd pierwszy.

5 rząd: 1 lew., × 1 pr., 3 lew. ×.

7 rząd: jak rząd piąty.

9 rząd: jak rząd pierwszy.

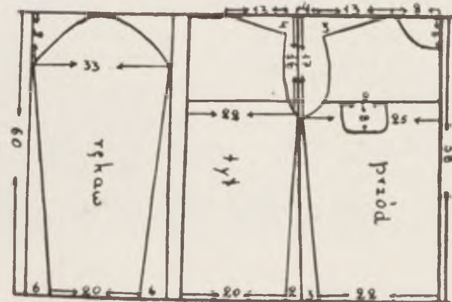
Komplet można wykonać z wełny ciemno-zielonej. Klapy imitujące kieszenie i pasek z brązowego zamszu.

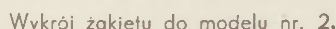
Wzór ściegu do modelu nr. 2.

Wzór, ściegi i wykrój do modelu nr. 1.

Wykrój żakietu do modelu nr. 2.

Nr. 3. Sweter zapinany na trzy guziki.

Materjał: 40 — 45 dk wełny „Graziella" w kolorze granatowym. Druty Nr. 3.

Całość składa się z 10 części: tył, 2 rękawy, 6 części przodu i kołnierzyk robiony ściegiem karbowanym (wszystkie rzędy na pr.) w kolorze jaśniejszym od swetra. Wszystkie części robimy stosując się do wykroju. Prawa i lewa strona przodu składa się z 3-ch części. Wewnętrzną część robimy w kierunku poprzecznym. Poza tym wszystkie części zaczynamy od dołu. Na każdej części prawej przodu trzeba wyrobić 1 dziurkę. Tył, 2 części dolne przodu i rękawy zaczynamy ściągaczem 1 pr., 1 lew. Po zrobieniu wszystkich części zeszywamy je i brzeg od strony zapięcia obrabiamy szydełkiem półsłupkami.

Opis wzoru.

1 rząd: cały na lewo.

2 rząd: × 1 lew. ×× (znak dla 4-go rzędu) wbić drut w oczko poprzedniego rzędu, przerobić na pr., następnie przerobić na pr. oczko znajdujące się bezpośrednio nad przerobionym czyli powstaną dwa oczka × (skończyć rząd na 1 lew.).

3 rząd: × 1 lew., 2 lew. razem × oczka, które przerabia się razem, są robione z pr. strony roboty, jedno nad drugim.

4 rząd: jak rząd 2-gi, tylko zacząć od znaku ××.

5 rząd: × 2 lew., razem 1 lew. ×.

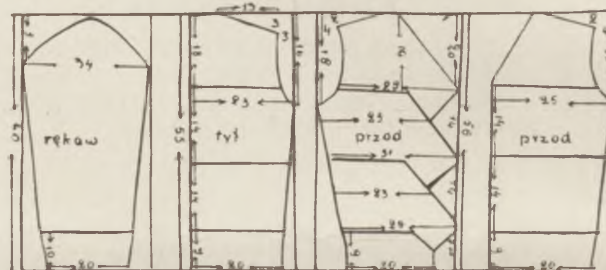
6 rząd: jak rząd pierwszy.

Nr. 4. Sweter sportowy.

Materjał: 35 — 40 dk wełny „Superlana" białej. Druty Nr. 3.

Wykrój do modelu nr. 3.

Całość składa się z 6-ciu części: 2 części przodu, plecy, 2 rękawy i ściągacz (robiony 1 pr. 1 lew.), który tworzy wykończenie przy szyi.

Wszystkie części zaczynamy od dołu ściągaczem (2 pr., 2 lew.). Po zrobieniu odpowiedniej wysokości ściągacza, zaczynamy ścieg podany w opisie. Obie części przodu od strony zapięcia mają pas z 10 oczek robiony ściegiem karbowanym. Na tym pasie z prawej strony swetra wyrobić 7 dziurek w równych odstępach. Na wszystkich zrobionych częściach wyszyć kwiatki, włóczką marki P.D.M. w 2 kolorach, jak widać na próbce.

Opis ściegu.

1 rząd: 10 lew., × 1 przełożyć bez przerobienia, 1 lew, 1 przeł. bez przerobienia, 20 lew. ×.

2 rząd: jak wszystkie parzyste cały na pr., tylko oczka przekładane bez przerabiania, przerobić na lewo.

3 rząd, 4, 5 i 7 jak rząd pierwszy.

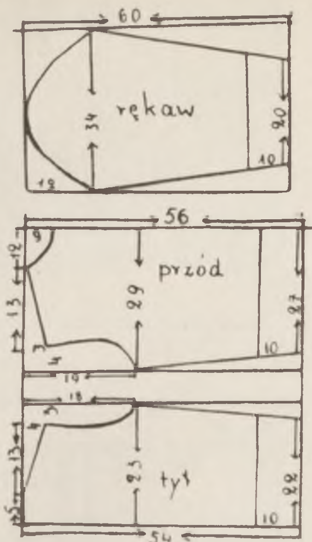
9 rząd: 11 lew., × 1 przełożyć bez przerobienia, 1 zdjąć z lewego drutu, przytrzymać, żeby nie spruło się, oczko przełożone na pr. drut włożyć z powrotem na lewy drut, oczko zdjęte przełożyć bez przerabiania na pr. drut (w ten sposób pr. oczko będzie przed lewym), 22 lew. ×.

11 rząd: 10 lew., × 1 przełożyć na pr. drut, 1 zdjąć przetrzymać, 1 przełożone włożyć z powrotem na lewy drut, 1 zdjęte przełożyć na pr. drut, 22 lew. ×.

13 rząd: jak rząd 11, tylko na początku rzędu 9 lew.

15 rząd: jak rząd 11, tylko na początku rzędu 7 lew.

16 rząd: cały na pr.

17 rząd: jak rząd pierwszy, tylko na początku rzędu zamiast 10 oczek, 20 oczek na lewo. Powtarzamy pierwsze osiem rzędów.

Zamiast 9-go rzędu, 25 rząd: × 20 lew., 1 przełożyć na pr. drut, 1 zdjąć, przełożone włożyć z powrotem na lewy drut, mając oczko zdjęte z tyłu roboty, oczko zdjęte przerobić na lewo, 1 przełożyć bez przerobienia ×.

27 rząd: jak 25, tylko na początku rzędu zamiast 20 lew., 21 lew.

29 rząd: jak rząd 25 (na początku rzędu 22 lew.).

31 rząd: jak rząd 25 (na początku rzędu 23 lew.).

32 rząd: cały na prawo.

33 rząd: jak rząd pierwszy.

Nr. 5. Sukienka z wełny „Superlana", wzór w dzwoneczki.

Na wykonanie sukienki dla rocznego dziecka potrzeba 25 dk wełny. Druty stalowe Nr. 2.

Sukienka składa się z 4 części: przód, tył i dwa rękawki. Wszystkie części zaczynać od dołu.

Przód i tył do karczka są robione wzorem w dzwoneczki. Karczek i rękawki ściegiem jersey (cały rząd na pr., cały rząd na lewo). Przy wykroju karczka są cztery rzędy ściegiem karbowanym (cały czas na pr.). Wykrój koło szyi i brzeg rękawków wykończony półsłupkami szydełkiem. Podajemy wykrój karczka.

Opis wzoru w dzwoneczki.

1 rząd: × 5 lew., w jednym oczku wykonać 1 pr., 1 lew., 1 pr., 1 lew., 1 pr., 1 lew., 1 pr. × skończyć rząd na 5 lew.

2 rząd: × 5 pr., 7 lew. ×.

3 rząd: × 5 lew., 7 pr. ×.

4 rząd: tak jak się widzi i wszystkie parzyste (to znaczy nad pr. oczkami pr. nad lew. oczkami lewe).

5 rząd, 7 i 9 jak rząd 2-gi.

11 rząd: × 5 lew., 2 pr. (biorąc od tyłu) 3 pr. 2 pr. razem ×.

13 rząd: × 5 pr., 5 lew. ×.

15 rząd: × 5 lew., 2 pr. (od tyłu), 1 pr., 2 pr. razem ×.

17 rząd: × 5 lew., 3 pr. ×.

19 rząd: × 5 lew., 3 pr. razem ×.

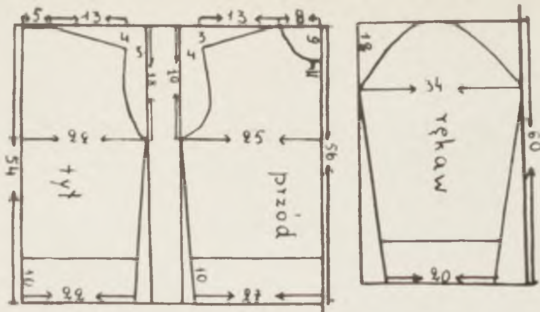
Następne trzy rzędy jersey, potem zacząć od 1-go rzędu

Wykrój karczka do modelu nr. 5.

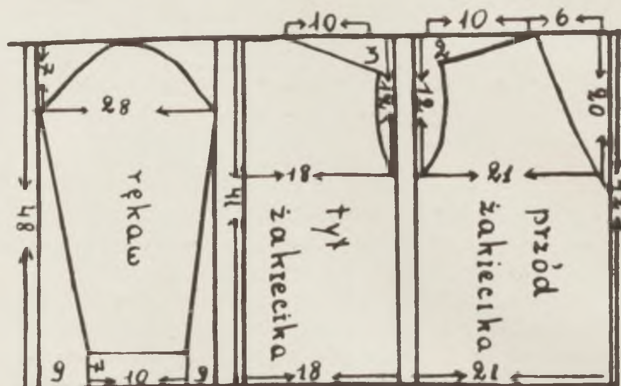
Nr. 6. Bluzka z kokardą.

Materjał: 35 — 40 dk wełny „Goldkrone" w kolorze rdzawym. Druty Nr. 2½.

Wzór ściegu do modelu nr. 7 i niżej krój tego modelu.

Całość składa się z 5-ciu części: przód, tył, 2 rękawy i kokarda. Wszystkie części zaczynamy od dołu, rękawy, przód i tył zaczynamy ściągaczem 1 pr., 1 lew., i takim samym wzorem robimy kokardę. Po zrobieniu ściągacza, zaczynamy ścieg jersey (cały rząd na pr., cały rząd na lewo). Wszystkie zrobione części należy sprasować, napinając prawą stroną roboty do formy, następnie w równych odstępach wyszyć trójkąciki włóczką jasno szarą. Kokarda jest równym pasem szerokości 15 cm. i długości 38 cm. Haft wykonać ściegiem łańcuszkowym.

Nr. 7 i 8. Kostiumik dla dziecka na wiek 6 lat.

Kostiumik składa się ze spódniczki kloszowej i bluzeczki zapinanej na guziki. Dwa przody, plecy i rękawki oraz spódniczka, wykonane są według podanego wykroju ściegiem niżej opisanym z wełny ciemno-niebieskiej „Espera", na drutach Nr. 3. Rękawki wykończone ściągaczką 2 × 2.

Spódniczkę, podobnie jak inne części rozpoczyna się robić od dołu. Bluzkę robi się ściśle według ściegu podanego. Spódniczkę rozpoczynamy, przeznaczając na lewe pasy, leżące między pasami wypukłymi, po 15 oczek, z których gubi się co 5 rzędów po 1 oczku, aż pozostanie 5 oczek.

Opis wzoru: Ilość oczek podzielona przez 5 i dwa brzegowe. 1 rząd: 1 brzeg × 5 ocz. prawych, 5 oczek lewych × 1 brzeg.

2 rząd: 1 brzeg × na pasach z prawych oczek: prawy drut włożyć w drugie z kolei oczko, tak jak do przerobienia go na prawo i ściągnąć obydwa oczka z drutu (pierwsze i drugie), zatrzymując na prawym drucie drugie oczko bez przerobienia, a pierwsze, zepchnięte, włożyć na lewy drut i przerobić na prawo. W ten sposób dwa pierwsze oczka zmieniły kolejność, i przytem jedno zostało zdjęte bez przerobienia i jedno przerobione na prawo. Zupełnie to samo powtórzyć z dwoma następnymi oczkami, ostatnie, piąte oczko przerobić na prawo, 5 oczek na lewo, × 1 brzeg.

3 rząd: nad oczkami prawymi prawe, nad lewymi — lewe.

4 rząd: 1 brzeg × 1 ocz. pr., z oczkiem drugim i trzecim postąpić tak samo jak w rzędzie drugim zrobiono, t. j. przestawić je w kolejności i jedno zdjąć bez przerobienia, a jedno przerobić na pr., powtórzyć to z oczkiem czwartym i piątym.

5 rząd jak trzeci, 6-ty rząd jak 2-gi i t. d.

Opis bluzeczki.

Modelik ten dla dziecka lat 6, wykonany jest z wełny „Włoskana", białej (10 dk) i niebieskiej (15 dk). Okrągły, wszyty karczek ze ściągaczki w połowie białej i niebieskiej przy szyi, jest ściągnięty na sznurek, ściągaczka w pasie i przy rękawkach również niebieska. Zarówno przód jak i plecy robimy wedug wykroju, na którym trzeba wyrysować okrągły karczek i linję reglanową rękawków, dochodzących tylko do karczka. Zarówno przód jak i plecy muszą mieć wyrobione zaokrąglenie na karczek. Druty nr. 2½.

Opis ściegu: Ilość oczek podzielona przez 2.

Po za ściągaczką i karczkiem robimy, mając stale dwa kłębki w robocie.

1 rząd przerobić na lewo kolorem białym i nitkę pozostawić, nie obrywając, przywiązać niebieską.

2 rząd: 1 ocz. brzeg. ×, 2 oczka zdjąć bez przerobienia, 2 przerobić nitką niebieską, × nitkę, prowadzić za białymi oczkami.

3 rząd: niebieski na lewo. Na końcu rzędu niebieską nitkę porzucić.

4 rząd: biały, 1 ocz. brzeg. × 2 oczka raz niebiesko przerobione, przerobić biało, 2 oczka dwa razy już przerobione niebiesko, zdejmować bez przerobienia, × 1 brzeg.

5 rząd biały, cały na lewo.

6 rząd biały, cały na prawo.

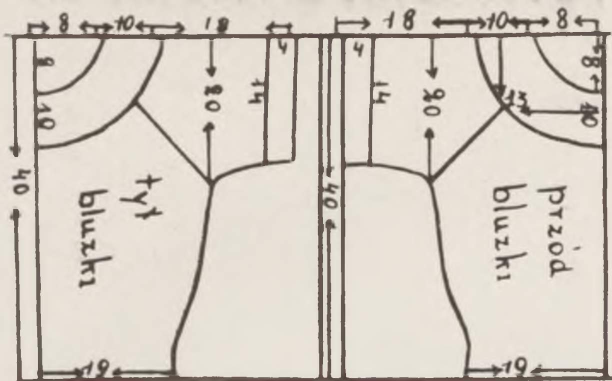
7 rząd biały, cały na lewo.

Podjąć niebieską nitkę i powtarzać od rzędu 2-go ale przestawiać kwadraciki: 1 ocz. brzeg. ×, 2 oczka przerobić nitką niebieską, 2 oczka zdjąć bez przerobienia, × 1 ocz brzeg.

Wzór ściegu do modelu nr. 8.

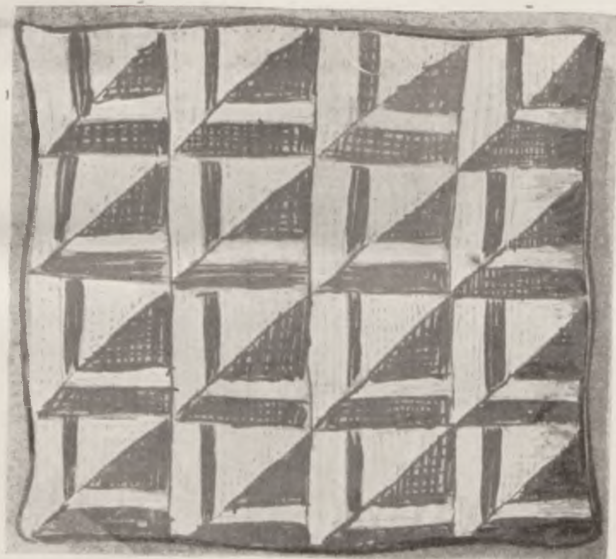

Wykrój do modelu nr. 8.

Nr. 9. Poduszka z szydełkowych trójkątów z wełny „Espera"

Na łańcuszku z 24 oczek robimy półsłupki. Jeden brzeg prowadzimy równo do góry, drugi skośnie, pozostawiając w każdym rzędzie ostatni słupek wolny, a po odwróceniu roboty nad pierwszym słupkiem przechodzimy jednym oczkiem ścisłym, a półsłupki rozpoczynamy od drugiego półsłupka. 6 rzędów robimy jasnym kolorem, potem 3 rzędy ciemnym i resztę trójkąta znów jasnym. Połowę trójkątów robimy jasnych z ciemnym paskiem po środku, a drugą połowę robimy ciemne z jasnym paskiem. Zeszywamy po dwa trójkąty w kwadrat, a potem poszczególne kwadraty też zeszywamy i całość prasujemy.

Wzór do modelu nr. 9.
Jeden trójkąt wykonany.

Nr. 10. Suknia wieczorowa.

Materjał: 60 — 70 dk wełny „Kordonetta".
Druty Nr. 2½.

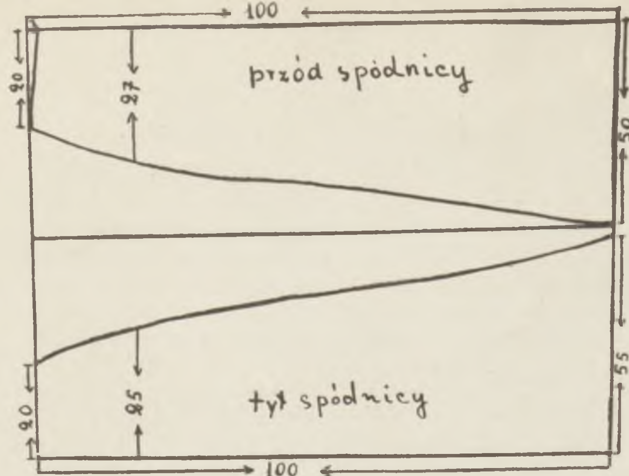
Całość składa się z 7-miu części: przód i tył spódnicy, przód i tył bluzki, 2 rękawy i kołnierzyk robiony szydełkiem półsłupkami. Wszystkie części zaczynamy od dołu 3-ma rzędami ściegu karbowanego (wszystkie rzędy na pr.), po zrobieniu tych rzędów zaczynamy wzór podany w opisie.

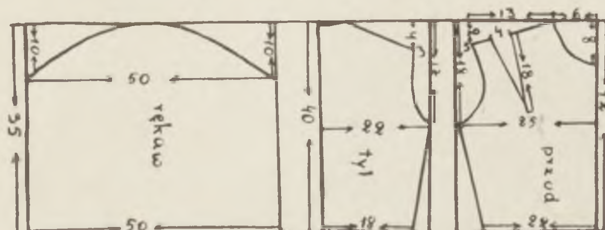
Opis wzoru:

1 rząd: 1 pr. × 1 narz., 2 pr. razem ×.
2 rząd i wszystkie parzyste cały na lewo.

Wykrój do modelu nr. 10.

3 rząd: 2 pr., × 1 narz., 2 pr. razem ×.
5 rząd: jak rząd pierwszy.
Kołnierzyk ma formę równego paseczka szerokości 3 cm., wykonany na obwodzie szyi.

KĄCIK HUMORU

Serce Szkotki.

Matczyne serce Szkotki ma zmartwienie. Matczyne serce Szkotki wzdycha:

„Z jednej strony chciałabym, aby synek pozostał zawsze takim małym, jakim jest obecnie, by mógł jeździć koleją bezpłatnie — z drugiej strony znowu chciałabym, aby jaknajprędzej podrósł, by mógł donaszać ubranka starszego braciszka".

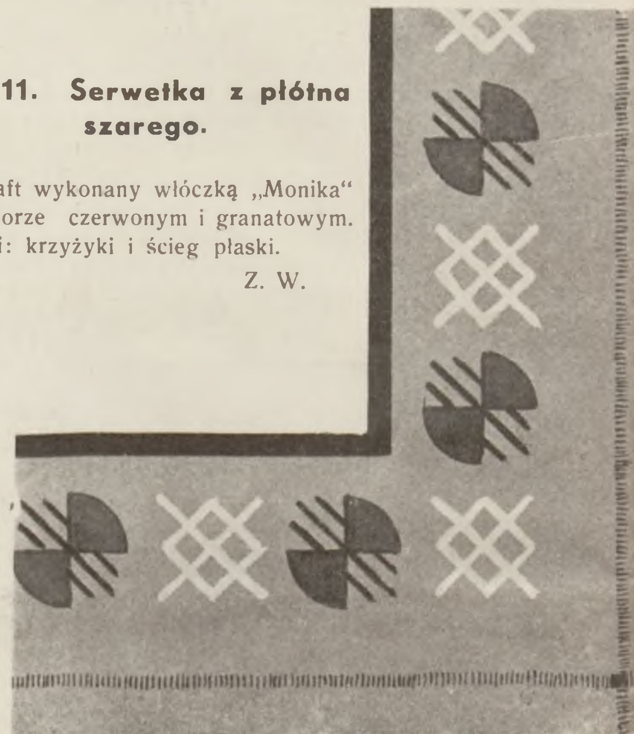
Niewielka różnica.

— Mama, czy jabłko jest zielone?
— Tak, dziecinko.
— Mama, a czy jabłko ma nóżki?
— Nie, dziecinko.
— Mama, a czy jabłko skacze?
— Nie ...
— To w takim razie zjadłem żabę.

Nr. 11. Serwetka z płótna szarego.

Haft wykonany włóczką „Monika" w kolorze czerwonym i granatowym. Ściegi: krzyżyki i ścieg płaski.

Z. W.

JAK NALEŻY PRZECHOWYWAĆ I PRAĆ RZECZY WEŁNIANE?

PRZECHOWYWANIE...

Rzeczom wełnianym trzeba nadać właściwy kształt, starannie złożyć i przechowywać leżąco. Nie wieszać, aby się nie wyciągały. Jeżeli oczka puszczają, starać się natychmiast uchwycić szydełkiem i umocnić. Przy szczególnie miękko robionych rzeczach wełnianych, trzeba obszyć szwy mocną tasiemką, aby uniknąć rozciągania.

PRANIE...

Do prania wyrobów wełnianych dzianych najlepiej jest używać środek do prania **„Persil"**. **Nie używać sody.**

Prać najlepiej każdą sztukę oddzielnie, w zimnym roztworze **„Persilu"** — Piorąc nie trzeć, lecz tylko naciskać. Po wypraniu nie wykręcać, lecz wycisnąć w rękach. Płukać w zimnej wodzie kilka razy, przy czym do pierwszego płukania dodać kilka łyżek octu, który nadaje wełnie miękkość, połysk i wyrazistość barwy. (Aby się przekonać o trwałości farby danej rzeczy, należy jeden koniec namoczyć w czystej, zimnej wodzie i wyżąć nad białą ściereczką. Jeżeli wyciśnięta woda pozostaje czysta i nie zafarbuje ściereczki, wtedy zwykły sposób prania można zastosować).

SUSZENIE...

Po wypłukaniu wycisnąć z wody i zawinąć przedmiot w suchy ręcznik, względnie ściereczkę — najlepiej z froty—, naciskać następnie lekko tak długo, aż doprowadzi się go do stanu wilgotnego. Następnie nie wieszać na sznurach, lecz położyć na stole nakrytym suchym ręcznikiem lub ściereczką, nadając przedmiotowi odpowiedni kształt, nakryć ręcznikiem i pozostawić tak aż do zupełnego wysuszenia. Uważać, aby wełna nie suszyła się na wełnie; w tym celu należy między tylną a przednią częścią, w rękawy, kieszenie i t. p. włożyć ściereczki lub białą bibułkę. Nie suszyć na słońcu lub przy piecu, aby nie spowodować skurczenia się!

UWAGA...

Wyroby dziane nie powinny długo podlegać wpływowi potu i brudu. Częstsze krótkie pranie utrzymuje dobry wygląd i podnosi trwałość. Tak pielęgnowane rzeczy wełniane pozostają miękkie, świeże i czyste.

Wydawca: **„Union Textile"** S. A. w Częstochowie. Redaktor odpowiedzialny: **Paweł Bergman.**

Druk. Zakł. Graf. Tow. Wyd. „Bluszcz" — Warszawa, Solec 87.